

תהילת התיישבות יהודית במקום

קיימת עדות לנוכחות היהודים בשני האיים הללו עוד מתקופת הרומאים, כאשר הקהילה היהודית דוברת-היוונית הראשונה התפתחה שם. הרדיפות בספרד, הובילו להגירת היהודים הספרדים לאיים בשנת 1280.

הקהילה

הקהילה המקומית אימצה אורח חיים ספרדי ואת שפת הלאדינו. עם עליית העות'מאנים לשלטון, הוטב מצב היהודים ובשנת 1700 עם פריחתה של הקהילה הוקם מרכז רבני חשוב, כאשר בין הרבנים הגדולים ברודוס נמנו הרבנים משה ואליהו ישראל. בשנת 1887 מנתה הקהילה כ-2,600 איש מתוך 30,000 תושבי העיר. כשהגיע השלטון העות'מאני באי לסופו, ירדה גם הקהילה היהודית מגדולתה, ורבים מהיהודים עזבו את האי. בשנת 1920 היגרו קבוצות יהודים מרודוס לקונגו הבלגית, לדרום אפריקה ולרודזיה.

היהודים עסקו בכל המלאכות, ובכלל זה מסחר, רפואה, ייצור כלי נשק, אריגה ועוד.

הקהילה בשואה

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, כ-4,000 מתוך 6,000 יהודי רודוס עזבו אותה. השתלטות הגרמנים על האיים סימנה שינוי דרמטי בחייהם של היהודים, בשיאו, ב-23 ביולי 1944, נצטוו היהודים להתכנס בכיכר המרטירים שברובע היהודי, לקראת שילוחם למחנות ההשמדה. כ-89% מיהודי רודוס וקוס (כ-2,000 נפשות) נשלחו למחנות ההשמדה ונרצחו.

לאחר השואה

מהקהילה היהודית המפוארת של רודוס וקוס נותרו רק מספר מצומצם של יהודים שעוד חיים במקום. איש כבר כמעט אינו משתמש בבית הכנסת היחיד שעדיין עומד בקוס, ומהווה סמל עבור הקהילה היהודית שנכחדה.

האיים רודוס וקוס (Ρόδος/ Κως)

קהילות מספרות: קהילות יהודיות ביוון

קבוצת האיים היווניים (Ιόνια Νήσια):

קורפו

זקינתוס/זאנתה

האיים רודוס וקוס

חאניה/קאניא, האי כרתים

